

נביאים ראשונים

אחרי שהנביא ישעיהו הוציא לאור שניים מספריו, ישעיהו א' וישעיהו ב' - בחרו בו כנציג ישראל לוועידת פא"ן ומינו אותו לקונסול-כבוד בבופאלו, ארה"ב (1,8 מיליון תושבים).

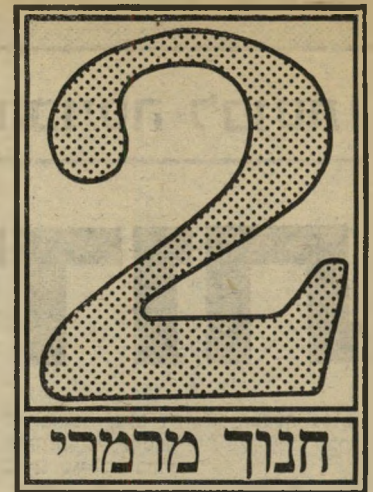
כאשר פורסמה האסופה הראשונה של נבואות וחזיונות מאת הנביא יחזקאל - נתנו לו טור קבוע בעיתון יומי ויש אומרים שהוא יהיה הנשיא הבא.

הנביא ירמיהו היה נביא-זעם, והצנזורה פסלה לו שני קטעים, מה שעשה אותו מבוקש במיוחד: תירגמו שניים מספריו לצרפתית ומחזה שלו הוצג בלונדון וקיבל שבחים באנגלית. כעת הוא עובר על רומן אליגורי פסימי חדש.

הנביא יואל כותב את "אמש בטלוויזיה". הנביא עמוס נסע לאירופה, והוא שולח נבואות בטלסק. הנביא יונה החל מצויר, והוא פותח בשבת בצהריים תערוכת אקווארלים בחסות ראש-העיר.

הנביא מיכה מדווח איפה כדאי לאכול, ואיך הנקיון. הנביא צפניה קיבל מענק עידוד. הנביא חבקוק כותב פיזמונים. הנביא חגי מנחה תוכניות עימות. הנביא זכריה מרצה בקיבוצים.

ומלאכי כותב חזיונות אורקוליים עבור מרכז-ההסברה, בשיתוף עם הסוכנות. חזק ונתחזק!

כומר יקר,

שוב אני אצלך בתא, עם דלקת חריפה בבלוטת המצפון הלאומי, שתי אצבעות מהכבד. הפעם זה בגלל שחר. שחר שנפצע בעת מילוי תפקידו, שדבק במשימתו עד שביצעה בשלימות למרות ששבר את שתי

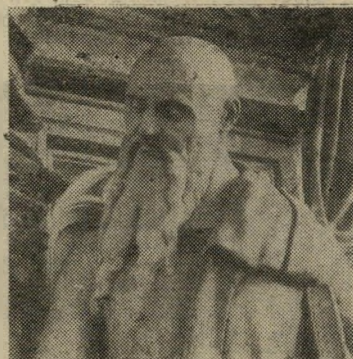
שר הבטחון

ירמיהו

ישעיהו

שחר

שיעור חופשי

"שלום תלמידים, שבו בבקשה, יש לנו היום אירח, חייכה המורה לראפיה בכיתה ג/2 בבית-הספר העממי המקיף בקיראון, ואז נכנס לכיתה שר-הביטחון עם נידת שידורי-החזין של הטלוויזיה, ונשא נאום על מצב האומה.

שר-הביטחון הזהיר את הנשיא אסד!

והמורה לראפיה הוציאה את לימורי מהכיתה כי הוא פיטפט עם רויטל.

שר-הביטחון תבע מארצות-הברית לעמוד בהתחייבויותיה! ושירי הבטיחה לליאת שני מסטיקים.

שר-הביטחון דיבר על משימות ואתגרים!

וירון שאל את המורה לראפיה אם אפשר לצאת לשירותים.

שר-הביטחון קבע כי ינקטו אמצעים אם יעבור אש"ף את הקו האדום!

וניר קישקש באדום על מחברת-הכתיב הנקיה של מלי.

אחר-כך נסע שר-הביטחון לנאום בחטיבת-הכנינים בחולון, והמורה לראפיה נתנה שיעורים לפעם הבאה.

רגליו הקדמיות. קראתי בעיתון איך פעל כגבר ואיך היה מוכן להקריב את חייו כדי שאזרחים שלוויים כמוני יוכלו לישון בשל-וזה. שחר, הכלב העברי הראשון שזכה לצל"ש.

איך אוכל להביט לך בעיניים, כומר יקר. אני, הסמרטוט, שעו-רי יקר לי כל כך, חי במדינה נפ-לאה שהוציאה כלבי-רוח דגולים כשחר. אני מדבר והם עושים: שחר ולאסי ורקסי ועזית - דור אמיץ של כלבים שצמח על ברכי הציונות והחינוך לערכים. הם ידליקו את המשואה ביום העצ-מאות - ואני אפילו לא התנדב-תי למשמר האזרחי.

אני מבקש מחילה עמוקה. מ-עתה אשתדל להיות אמיץ יותר, טוב יותר, כלב יותר.

בשורה טובה לקוראים

כפי שהובטח לכם בעקבות הנהגת מס ערך מוסף, מבטל משרד האוצר חלק ממיסי הקניה, ומקטין אחרים. בין 45 המוצרים שמהם הוסר ה- מס תוכלו למצוא מוצרי-יסוד בסי-סיים כמו למשל פריט מס' 0203 ש- הוא "סרט שטוח, עגול או שזור; שניל, גדיל, שרוך, קודרון - אם ש- למ המס על החוט או על הבד ש- שימשו לייצורן."

פריט מס' 1414 שממנו הוסר מס הקניה הוא גבס דנטאלי. לידיעת משפצי הבתים: כדאי למלא סדקים בקיר בגבס דנטאלי. מומלץ גם ל- יוצקי פסלים.

אבל הבשורה החשובה היא לגבי הפריט הבסיסי והנפוץ ביותר: פריט מס' 1413 - חמצן.

רבתי, נא לנשום עמוק. מהיום חמצן חופשי ממס.

מסה על הבדל בין אקווארל ולחמניה

אקווארלים. צייר נועז ראשי לצייר אבסטרקט ואולי אפילו לערוך מראתון קבוצתי של רישומי-עירום, אבל לדפוק בצק? ? - זאת מקסימום פריבילגיה של קרמיקאים או של שחקני תיאטרון אחרי תיראפיה. ברור לכל, לפי העי-תונות, שדפיקת בצק ודומיה אינם בגדר אמנות כי אם אחיות עיניים שרלטאניות וחסרת-חשיבות. נראה כי עדיין לא נפתרה הבעיה ההיסטורית: מדוע כשצייר דופק בצק זאת אמנות וכשאופה דופק בצק - זאת לחמניה, אבל אתה אחיות-עיניים של אנשי המיצג השיגה דבר לא מבוטל. בזכות הבצק, כל העם בתמונה. סוף-סוף יודעים מהעיתון שיש אמנים חוץ מהגשש, וגם זה משהו.

בנוסף לדמותו השנויה במחלוקת של שר החוץ האמ-ריקאי, צעה לאחרונה דמות נוספת המוטלת בספק, גאון או שרלטן? תמהים עיתוני הצהרים וכוונתם לד"ר גדעון עפרת, ל"מיצג" שנערך ביוזמתו בתל-אביב ולבצק שבו השתמש אחד מאמני המיצג שלא כדרך הטבע בבצקים. לפחות שני עיתונאי-חל (להבדיל מהמקצוענים של מדורי האמנות) טרחו ובאו למיצג הזה, עשו בו ימים ותיארו בנאמנות את חוויותיהם המזועזעות על עמודים ארוכים בעיתוני יום ו', בין מע"מ ואנטבה. וכל זאת למה?

מתברר כי אותו מישגל מפורסם בבצק הפר את כל חוקי הקומפוזיציה הנאה, שהרי ידוע: צייר צריך לצייר